

EDITORIAL: La Guerra del Golf

Arran de la invasió de Kuwait per l'Iraq, l'STEI --tot i partint dels valors proclamats a la Constitució, la LODE i l'article 1, apartat g, del títol preliminar de la LOGSE: la formació per a la pau, la cooperació i solidaritat entre els pobles-- ha donat suport i col·laborat en l'esforç per organitzar una resposta al perill que suposava l'amenaça bèl·lica i la internacionalització del conflicte juntament amb la presència de tropes espanyoles a la zona.

Així neix la Coordinadora pacifista contra la Guerra al Golf Pèrsic, com a marc unitari d'actuació per la pau.

Numeram algunes de les fites que han marcat el seu funcionament:

Dia 13 de setembre, es publica el primer manifest i dia 28 del mateix mes se celebra una concentració al passeig del Born, on ja es reivindiquen els que en seran punts bàsics:

- Retirada de les tropes iraquianes de Kuwait.
- Retirada de les tropes estrangeres de la zona.
- No intervenció de les tropes espanyoles: cap soldat al Golf!
- Solució negociada dels conflictes de la zona.

En aquest sentit s'elabora un nou document, amb els punts anteriors, que centra l'activitat del darrer trimestre de 1990. Compta amb el suport de set mil signatures; al mateix temps s'eixampla el marc de la Coordinadora.

Dia 12 i 13 de gener, aquesta fa una tancada a la parròquia de l'Encarnació. Va rebre importants mostres de solidaritat i s'hi sumen noves entitats. A la segona i tercera setmana de gener, la FAE --membre de la Coordinadora-- mobilitza gran nombre d'estudiant d'EEMM per la pau. Dia 15 de gener la Coordinadora convoca la que seria la darrera concentració abans de l'esclafit de la guerra.

Des del dia en què esclatà el conflicte amb els bombardeigs massius sobre Iraq i Kuwait, es pro-

dueixen mobilitzacions i actuacions unitàries per aturar la guerra: el mateix dia 17, el 21 amb penjada de senyeres blanques a la murada de Palma amb la paraula pau escrita en diversos idiomes, les manifestacions dels dies 27 i 30 de gener, aquest darrer coincidint amb la diada de la pau i la no-violència, amb motiu de la qual l'STEI va elaborar una unitat didàctica allusiva que va oferir als professorat.

A l'hora d'escriure aquestes línies, es prepara un acte unitari per a dia 24 de febrer amb cançons per la pau i una cadena humana.

En aquest mateix moment, sembla que s'obren noves perspectives per aturar la guerra --una guerra injusta i hipòcrita-- molts ens demanam per què la comunitat internacional no fa complir les resolucions 242 i altres que obliguen Israel a retirar les seves forces d'ocupació de Jerusalem, Gaza i Cisjordània. De la mateixa manera que rebutjam el paper de l'Estat espanyol, des de la seva *ambaixada de pau* dels vaixells (recordem que el president del Govern central va prometre al referèndum de l'Otan que cap soldat no faria el servei militar fora del territori espanyol) fins a l'actual situació semblant a la de Turquia, en què avions militars espanyols transporten les bombes que després surten en els B-52 des d'aquest territori per bombardejar Iraq i Kuwait.

El que volem destacar és que la lluita per la pau no suposa només l'absència de guerra, sinó que aquesta no serà mai real si no hi ha una vertadera justícia entre les persones, pobles i estats.

L'STEI, com a representant majoritari dels treballadors de l'ensenyament, ha cregut sempre que els ensenyants no podem esser aliens a aquesta problemàtica i que, tot fomentant els valors de comprensió, tolerància i solidaritat entre els alumnes, donam una passa en la consecució de la pau.

Feim una crida a tots els ensenyants i comunitat educativa a participar en totes aquelles mobilitzacions i iniciatives que es convoquin per a aturar la guerra.

Just al moment de tancar aquest número ens hem vist corpresos per l'òbit del professor Francesc de B. Moll.

PISSARRA vol unir-se al sentiment de pèrdua de tota la nostra societat i, especialment, del món de la cultura catalana per la qual tant va lluitar.

Ell va esser qui va obrir camins en un dels moments més focs de la nostra història i la seva vida va esser un esforç continu envers aquesta tasca a la qual, a través del seu magisteri i iniciatives va saber animar i comprometre un nombrós col·lectiu de la nostra societat.

Des d'aquestes planes encoratjam tothom, especialment els ensenyants, a resseguir i ampliar els camins que ens va obrir.

Gràcies, la feina ben feta no té fronteres.

PISSARRA li prepara un número especial en homenatge.